

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Afgørelse i sag 343/2010/MHZ - Údajná diskriminace v rámci nabídkového řízení

Rozhodnutí

Případ 343/2010/MHZ - Otevřeno dne 15/02/2010 - Rozhodnutí ze dne 20/12/2010 - Dotčený orgán Soudní dvůr Evropské unie (Nebyl zjištěn nesprávný úřední postup) |

Stěžovatelka pracovala při studiu na právnické fakultě jako překladatelka právních textů. Po ukončení studia však pracovat přestala, neboť se stala matkou. Později se zúčastnila nabídkového řízení, které vypsali Soudní dvůr za účelem uzavření rámcových smluv na překlady právních textů Soudního dvora. Její nabídka byla zamítnuta, protože po ukončení studia práv neměla dva roky požadované praxe v oblasti překladů právních textů. Stěžovatelka se obrátila na veřejného ochránce práv. Tvrdila, že formální výklad výše uvedené podmínky Soudním dvorem vede k nepřímé diskriminaci žen. Podle jejího názoru je v této souvislosti u žen mnohem pravděpodobnější, že po ukončení studia přestanou po určitou dobu budovat svoji profesní kariéru. Je tudíž pravděpodobnější, že více žen bude mít příliš krátkou praxi pro práci pro Soudní dvůr.

Soudní dvůr ve svém stanovisku vysvětlil, že uvedená podmínka by se měla bez rozdílu vztahovat na žadatele obou pohlaví, protože překládání právních textů vyžaduje odborné zkušenosti získané po ukončení studia práv.

Veřejný ochránce práv s tímto odůvodněním souhlasil. Soudní dvůr prokázal, že i kdyby došlo k rozdílu mezi muži a ženami, na který stěžovatelka poukazovala, je odůvodněný objektivními faktory, které nemají souvislost s diskriminací na základě pohlaví. Veřejný ochránce práv neshledal nesprávný úřední postup a případ uzavřel.

Skutečnosti, které vedly k žalobnímu důvodu

1. Stěžovatelka podala žádost o účast ve výzvě k podávání nabídek (dále jen „výzva“), kterou

zveřejnil Soudní dvůr, na uzavření rámcových smluv o překladu právních textů z určitých úředních jazyků Evropské unie do polštiny.

2. Žádost stěžovatelky o účast byla zamítnuta z důvodu, že poté, co získala vysokoškolské vzdělání v oblasti práva, neměla alespoň dvouletou praxi jako překladatelka právních textů. Tento požadavek byl stanoven v bodě III.2.3 výzvy.

3. Stěžovatelka zaslala Soudnímu dvoru dopis, v němž napadené rozhodnutí napadla. Tvrdila, že v jejím případě by Soudní dvůr neměl vykládat příslušnou podmínku nabídky formalisticky, ale spíše se zabývat jejím *ratio legis*, kterým je podle ní výběr profesionálních překladatelů. Následně popsala své akademické vzdělání (studium v oboru práva a německé filologie se specializací na překlad právních textů). Vysvětlila, že v průběhu studia získala dvouletou odbornou praxi překladem právních textů pro Centrum bankovního práva na X University. Kromě toho tvrdila, že po jejím studiu nemohla získat dvouletou odbornou praxi. Bylo to proto, že se v té době rozhodla odložit svou profesní kariéru, aby se stala matkou. Požádala Soudní dvůr, aby zohlednil odbornou praxi, kterou získala během vysokoškolského studia, a aby vyhověl její žádosti o účast v zadávacím řízení.

4. SD ve své replice vysvětlil, že: i) musí uplatňovat stejná kritéria pro všechny žádosti a poukázal na to, že tato kritéria byla jasně uvedena ve výzvě; II) ustanovení o dvou letech odborné praxe po ukončení vysokoškolského vzdělání je jasné a nemůže být předmětem výkladu; III) stěžovatel může v budoucnu poté, co získá potřebnou odbornou praxi, podat žádost o účast v podobných nabídkách.

5. Stěžovatelka následně zaslala Soudnímu dvoru další dopis, v němž rozšířila výše uvedené body. Zejména tvrdila, že po ukončení studia nemohla získat odbornou praxi v oblasti překladu, protože během této doby odešla na mateřskou dovolenou, a proto nepracovala. Podle jejího názoru nepružný výklad kritérií způsobilosti týkajících se odborné praxe ze strany Soudního dvora diskriminuje ženy.

6. Vzhledem k tomu, že na svou poslední odpověď neobdržela odpověď, obrátila se dne 11. srpna 2009 na evropského veřejného ochránce práv (stížnost č. 2033/2009/MW). Svou výtkou tvrdí, že formální výklad kritérií způsobilosti týkajících se odborné praxe Soudním dvorem (bod III.2.3 výzvy k podávání nabídek) vede k nepřímé diskriminaci žen. Tvrdila, že by měla být přijata do nabídky. Dne 21. září 2009 veřejný ochránce práv informoval stěžovatele dopisem, že má za to, že Soudní dvůr neměl dostatek času na to, aby na její dopis odpověděl (v té době měl SD přestávku na letní prázdniny), než mu podala stížnost. Podle článku 2.4 statutu veřejného ochránce práv byla tedy její stížnost v této fázi nepřipustná, protože předchozí administrativní přístupy k orgánu nebyly dokončeny. Stěžovatelce bylo sděleno, že pokud Soudní dvůr neodpoví v přiměřené lhůtě, může zvážit prodloužení své stížnosti veřejnému ochránci práv.

7. Dne 4. února 2010 zaslala stěžovatelka e-mail s informací veřejnému ochránci práv, že neobdržela odpověď Soudního dvora. Výše uvedený e-mail byl zaevidován pod touto stížností (343/2010/MHZ). Stěžovatel tvrdil, že Soudní dvůr na její dopis neodpověděl. Rovněž trvala na svém dřívějším tvrzení a tvrzení obsaženém ve stížnosti 2033/2009/MW.

8. Dne 15. března 2010 po zásahu veřejného ochránce práv prostřednictvím telefonického řízení zaslal Soudní dvůr odpověď na dopis stěžovatele. V této odpovědi se Soudní dvůr nejprve omluvil za to, že stěžovateli dříve neodpověděl. Soudní dvůr poté připomněl, *co již bylo stěžovateli řečeno*, a sice že znění bodu III.2.3 výzvy je jasné a jednoznačné. Stanoví, že k tomu, aby byli uchazeči přijati, musí mít nejméně dva roky odborné praxe poté, co absolvovali vysokoškolské studium týkající se předmětu smluv, pro které byla výzva vyhlášena. Soudní dvůr dodal, že stěžovatel může svou žádost znovu podat, jakmile splní výše uvedenou podmínku. Vzhledem k tomu, že tato odpověď se zabývala pouze tvrzením stěžovatelky, že neodpověděla, a nikoli s jejím zbývajícím tvrzením a tvrzením, rozhodl se veřejný ochránce práv zahájit šetření.

Předmět šetření

9. Veřejná ochránkyně práv se rozhodla zahájit toto šetření ohledně těchto tvrzení a tvrzení stěžovatele:

Tvrzení:

Formální výklad kritérií způsobilosti týkajících se odborné praxe Soudním dvorem (bod III.2.3 výzvy) vede k nepřímé diskriminaci žen.

Nárok:

Stěžovatel by měl být přijat do nabídky.

Šetření

10. Stížnost byla zaslána veřejnému ochránci práv dne 3. února 2010. Dne 7. dubna 2010 zahájil veřejný ochránce práv šetření a do 31. července 2010 zaslal stížnost Soudnímu dvoru se žádostí o stanovisko. Dne 30. července 2010 vydal Soudní dvůr své stanovisko. Následně zaslala překlad stanoviska do polštiny, který byl stěžovateli předán s výzvou k předložení připomínek do 31. října 2010. Stěžovatel nepředložil připomínky.

Analýza a závěry veřejné ochránkyně práv

Údajná nepřímá diskriminace žen

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

11. Stěžovatel tvrdil, že požadavek na dvouletou odbornou praxi po ukončení vysokoškolského

studia vede k nepřímému znevýhodnění žen, které musí pečovat o své děti, které se v tomto okamžiku narodily, a které proto nemohou získat pracovní zkušenosti. Naproti tomu muži obvykle nemají takové omezení a mohou začít pracovat hned po studiích. Podle názoru stěžovatele měl SD při rozhodování, zda splňuje podmínku odborné praxe, zohlednit její mateřskou dovolenou.

12. Stěžovatelka připustila, že po získání vysokoškolského diplomu nikdy nepracovala, ale tvrdila, že v průběhu studia získala dvouletou odbornou praxi. Podle jejího názoru by tato zkušenost měla být považována za rovnocennou zkušenostem získaným po ukončení vysokoškolského studia. Podle jejího názoru by Soudní dvůr neměl na dotčený požadavek uplatňovat formalistický přístup, ale hledat „*ratio legis*“ výzvy, a sice nábor profesionálních překladatelů.

13. Soudní dvůr ve svém stanovisku uvedl, že bod III.2.3 výzvy jasně stanoví, že žadatelé musí mít minimálně dvouletou odbornou praxi „*po vysokoškolském vzdělání v oblasti práva*“. [\[1\] \[Odkaz\]](#) Tento požadavek byl stanoven s cílem zajistit odpovídající úroveň překladů složitých právních textů vypracovaných Soudním dvorem do polštiny. Je zřejmé, že překlady překladatelů, kteří dosud nedokončili vysokoškolské právní vzdělání, nejsou dostatečně kvalitní a nelze je považovat za „*ekvivalent*“ překladů překladatele, který dokončil vysokoškolské studium v oboru práva.

14. Vzhledem k tomu, že dotčený požadavek byl jasný, neměl veřejný zadavatel při jeho uplatnění na případ stěžovatele žádný prostor pro uvážení. Jinak by došlo k porušení výzvy a zásady rovného zacházení s uchazeči.

15. S ohledem na tyto skutečnosti a s ohledem na argumenty stěžovatele Soudní dvůr ověřil, zda je dotčený požadavek v rozporu se zásadou zákazu diskriminace na základě pohlaví. Jinými slovy, zda veřejný zadavatel tuto zásadu při stanovení uvedeného požadavku ve výzvě k podávání nabídek dodržoval, či nikoli.

16. Podle čl. 135 odst. 1 nařízení Komise č. 2342/2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství [\[2\] \[Odkaz\]](#) (dále jen „prováděcí ustanovení“), stanoví veřejný zadavatel jasná a nediskriminační kritéria pro výběr.

17. Z ustálené judikatury vyplývá, že zásada zákazu diskriminace, která představuje základní právní zásadu, zakazuje, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno [\[3\] \[Odkaz\]](#).

18. Minimální požadavek na technické dovednosti platí bez rozdílu pro všechny kandidáty bez ohledu na jejich pohlaví. Neznamená to žádný rozdíl v zacházení na základě pohlaví.

19. Vzhledem k tomu, že argument stěžovatele lze chápat tak, že stanovením dotčeného požadavku veřejný zadavatel zacházel se dvěma odlišnými situacemi stejně, a sice se situacemi zájemců a žen, protože pouze uchazeči se mohou setkat s omezeními při získávání

odborné praxe z důvodu mateřské dovolené, nelze tento argument obstát. Zdá se být zřejmé, že rovné zacházení s uchazeči různého pohlaví, jak vyplývá z dotčeného požadavku, je objektivně odůvodněné.

20. V této souvislosti Soudní dvůr mimo jiné uvedl: i) zásada řádného finančního řízení a článek 27 finančního nařízení, že „*zdroje využívané orgánem k výkonu jeho činností jsou k dispozici v... odpovídající kvalitě*“; II) do čl. 135 odst. 2 druhého pododstavce prováděcích ustanovení, že „*veřejný zadavatel může stanovit minimální úroveň způsobilosti, pod nímiž nemůže vybrat zájemce*“; a iii) článku 137 prováděcích ustanovení, že „*[i] zadávací řízení [technické a odborné dovednosti hospodářských subjektů] se posuzují zejména s ohledem na... zkušenosti...*“

21. Soudní dvůr dospěl k závěru, že dotčený požadavek slouží k dosažení legitimního cíle spočívajícího v zajištění přiměřené úrovně překladů, a tedy k umožnění, aby Soudní dvůr mohl plnit své poslání. Kromě toho je dotčený požadavek přiměřený a nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení výše uvedeného cíle.

22. Soudní dvůr zdůraznil, že požadavek týkající se dvouleté odborné praxe neznamena, že tato praxe musí být nutně získána bezprostředně poté, co uchazeč dokončí studium. Soudní dvůr zopakoval, že stěžovatelka může poté, co získala dvouletou odbornou praxi, znovu předložit svou nabídku v rámci téže nabídky, která je, jak uvedl Soudní dvůr, otevřena po dobu čtyř let.

Hodnocení veřejného ochránce práv

23. Veřejný ochránce práv považuje nejprve za užitečné analogicky odkázat na rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce, v nichž podle ustálené judikatury vyplývá, že k nepřímé diskriminaci dochází, pokud opatření, i když je neutrální, znevýhodňuje mnohem více žen než mužů.

24. V tomto ohledu nelze vyloučit, že by se dotčený požadavek mohl týkat především žen, pokud jde o jejich přístup k zaměstnání, který nabízí Soudní dvůr prostřednictvím výzvy. Předmětný požadavek by mohl znevýhodnit ženy, které porodí děti po ukončení studia a odkládají svou profesní dráhu, aby se o ně staraly, ve srovnání s muži, kteří jsou vzhledem k tomu, že je u nich méně pravděpodobné, že budou mít delší otcovskou dovolenou, schopni vstoupit na trh práce přímo po získání titulu. Jinými slovy, mnohem větší počet mladých absolventek práva nemusí být v průběhu dvou let po ukončení studia vybrán v rámci výzvy a pracovat jako překladatelka ČJ.

25. Za takových okolností, i kdyby dotčený požadavek v praxi vedl k diskriminaci žen ve srovnání s muži, podle jeho názoru Soudní dvůr jasně prokázal, že pokud existuje rozdíl mezi ženami a muži, na které stěžovatel odkazuje, je odůvodněn objektivními faktory, které nesouvisejí s jakoukoli diskriminací na základě pohlaví [\[4\]](#) [\[Odkaz\]](#).

26. Ve svém stanovisku k projednávané věci Soudní dvůr odkázal na kvalitu překladů očekávaných od úspěšných uchazečů ve výzvě a správně uvedl, proč vyžaduje nejlepší překlady svých právních textů. Veřejná ochránkyně práv rovněž souhlasí s názorem Soudního dvora, že překlady právních textů provedené studenty, kteří dosud nevystudovali právo, nemohou objektivně mít stejnou vysokou kvalitu jako překlady právníků s určitým stupněm. Na rozdíl od toho, co tvrdí stěžovatel, se překlad právních textů stává „*profesionálním*“ pouze v případě, že překladatelé dokončí studium v oboru práva a získají titul. Jedná se o objektivní faktor, který nesouvisí s jakoukoli diskriminací na základě pohlaví.

27. Soudní dvůr tak řádně zdůvodnil, proč vyžaduje, aby všichni jeho překladatelé (muži a ženy) měli po ukončení studia práva dvouletou odbornou praxi a nepřijímali překladatelské zkušenosti, a to ani na vysoké úrovni, získané v průběhu studia.

28. V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že stěžovatelka po ukončení studia neměla vůbec **žádnou** odbornou praxi. Je tedy spravedlivé, že mateřská dovolená stěžovatele nemohla být zohledněna.

29. S ohledem na výše uvedené skutečnosti veřejný ochránce práv nenachází případ nesprávného úředního postupu a případ uzavírá.

B. Závěry

Na základě svého šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

Nedošlo k žádnému nesprávnému úřednímu postupu.

Stěžovatel a Soudní dvůr budou o tomto rozhodnutí informováni.

P. Nikiforos Diamandouros

Ve Štrasburku dne 20. prosince 2010

[1] [\[Odkaz\]](#) „*au terme de la formation universitaire en droit*“.

[2] [\[Odkaz\]](#) Úř. věst. L 357, s. 38.

[3] [\[Odkaz\]](#) Soudní dvůr odkázal na věc C-304/01 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-7655, bod 31.

[4] [\[Odkaz\]](#) V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce týkající se situace pracovníků na částečný úvazek: Věc 170/84, *Bilka v. Weber von Hartz*, Sb.

rozh. 1986, s. 1607, bod 29; C-457/93 *Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation* (C-457/93, Recueil, s. I – 243, bod 31) a rozsudek ze dne 11. července 1991, *Nimz* (C-184/89, Recueil, s. I 297, bod 14). V rozsudku *Kuratorium* Soudní dvůr rozhodl, že „[...] použití takových právních předpisů, jako jsou ustanovení dotčená v původním řízení [...], v zásadě způsobuje nepřímou diskriminaci zaměstnankyň [...] Je tomu jinak pouze v případě, že by zjištěné rozdílné zacházení bylo odůvodněno objektivními faktory, které nesouvisejí s jakoukoli diskriminací na základě pohlaví.“ V rozsudku *Nimz* měl Soudní dvůr za to, že není možné určit objektivní kritéria, která nesouvisejí s diskriminací na základě pohlaví na základě údajné zvláštní vazby mezi odpracovanými lety a získáním určité úrovně znalostí nebo zkušeností, jelikož takové tvrzení nepředstavuje nic jiného než zobecnění týkající se určitých kategorií pracovníků. Soudní dvůr naopak rozhodl, že ačkoli zkušenosti jdou ruku v ruce s odpracovanou dobou a zkušenosti pracovníkovi v zásadě umožňují zlepšit výkon při úkolech, které mu byly přiděleny, objektivita takového kritéria závisí na všech okolnostech každého jednotlivého případu, a zejména na vztahu mezi povahou vykonávané práce a zkušenostmi získanými z výkonu této práce po skončení určitého počtu pracovních hodin.